

AANTEKENEN

Ministerie van LNV
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

mr. Th.J.H.M. Linssen
prof. mr. A.C. van Schaick
prof. mr. J.B.M. Vranken
mr. dr. J.M.M. Menu
mr. M.J.J.E. Stassen
mr. dr. J.J.J. de Rooij
mr. A.M. van Schaick
mr. R. Teerink
mr. J.E.A.J.C. van de Laak
mr. T.C.J.A. van de Laak
mr. W.P.N. Remie
mr. dr. N.E. Groeneveld-Tijssens
mr. J.P.A. Hoogstad
mr. M.I.J. Toonders
mr. M. Hofland
mr. E.H.E.J. Wijnen
mr. L.H.H. Verhoeven
mr. J.H.D. Elings
mr. dr. J.J.A. Braspenning

Tilburg, 8 augustus 2019

Inzake : Mathijssen Kaasboerderij/Fosfaatrechten II
Dossier : 666180703
Uw ref : internet consultatieronde actualisatie van
bijlage D excretieforfaits

Geachte dames, heren,

Door middel van onderhavig schrijven dien ik namens cliënt, FJW Mathijssen, hodn Mathijssen Kaasboerderij, Waalwijkseweg 16 te 5071 RK Udenhout, een zienswijze in tegen de voorgenomen actualisatie van bijlage D bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet, de excretieforfaits, welke van 17 juli 2017 tot 14 augustus 2019 voor een consultatieronde ter inzage ligt.

Als **bijlage 1** is aangehecht een afschrift van deze consultatieronde en de mogelijkheid om daar een zienswijze tegen in te dienen.

Zienswijze

Om de navolgende redenen kan cliënt zich met deze aanpassing niet verenigen.

I. *Motiveringsbeginsel*

In de eerste plaats is naar het oordeel van cliënt sprake van een ernstig motiveringsgebrek bij de ontwerpregeling, aangezien er op geen enkele wijze aandacht is besteed aan relevante effecten met betrekking tot bijvoorbeeld het stelsel van fosfaatrechten. Die effecten zijn er wel, waarover hierna meer, maar het feit dat daar geen enkel woord aan wordt gewijd, brengt met zich mee dat sprake is van strijdigheid met

het bepaalde in de artikelen 3:2 en 3:46 AWB. Over deze effecten wordt niets gezegd en met betrekking tot de uitvoerings- en handhavingslasten alsook regeldruk, zie hoofdstuk 3 van de toelichting, wordt slechts opgenomen dat er geen veranderingen voortvloeien in regeldruk door de aanpassingen voor de houders van de dieren. Hierdoor is sprake van een ernstige miskenning van de mogelijke effecten en heeft zich derhalve hiervan in geheel geen rekenschap gegeven. Daardoor is per definitie sprake van een slechte ontwerpregeling, aangezien deze niet getuigt van een gedegen afweging van alle rechtens relevante feiten en omstandigheden.

Cliënt merkt bovendien op dat er geen sprake is van deugdelijk onderzoek, hetgeen eveneens leidt tot een strijdigheid met 3:46 en 3:2 Awb. Ik verwijs u in dit verband naar het rapport/WUR-onderzoek *Prestatie melkveebedrijven op economie en mineralenmanagement* (te vinden via <http://edepot.wur.nl/477746>), waaruit volgt dat de door u aangenomen evenredige relatie / correlatie tussen melk- en fosfaatproductie er niet op die wijze is.

De thans voorliggende aanpassing van de tabel bij hogere producties is niet gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek maar puur op aannames waardoor nu weer tal van bedrijven waaronder cliënt koeien moeten ruimen. De toelichting bij de ontwerpregeling vermeldt in dit verband:

“Overeenkomstig het advies van de CDM is de gemiddelde excretie van zelfzuivelaars gebaseerd op de landelijk gemiddelde melkproductie en het gemiddelde ureumgehalte over een periode van drie jaar.”

Dit getuigt niet van een deugdelijk onderzoek. Zelfzuivelaars zijn nu eenmaal andere bedrijven met een andere bedrijfsvoering en hebben een bijzondere positie, dat was nu juist ook reden om in de Uitvoeringsregeling een aparte norm op te nemen. Het gaat niet bij de wijziging nu aan te sluiten bij de generieke, landelijke melkproductie. Die is voor deze groep bedrijven niet representatief en wordt niet onderbouwd door wetenschappelijk onderzoek.

II. *Bedrijfseffecten*

In de tweede plaats brengt de regeling voor het bedrijf van cliënt ernstige effecten met zich mee. Ik licht dit kort toe. Op de peildatum die voor het stelsel van de fosfaatrechten relevant is, te weten 2 juli 2015, was de melkproductie bij de koeien van cliënt een zekere hoeveelheid kg melk per dier, doch is aangesloten bij artikel 74 van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Cliënt heeft terzake ook een toekenningsbeschikking van fosfaatrechten gekregen, gedateerd 10 januari 2018, welke nadien (bij besluit van 24 mei 2018) is herzien omdat cliënt een zogenaamde zelfzuivelaar was. Cliënt heeft daartegen

bezwaar aangemaakt, waarop nog niet is besloten. Van belang is overigens in dit verband dan ook dat onderhavig stuk ook in beschouwing dient te worden genomen bij die lopende bezwaarschriftprocedure.

Echter, de voorliggende conceptaanpassing betekent dat cliënt een groot aantal dieren moet ruimen. Immers, de conceptregeling gaat uit van een melkproductie van 8.447 kg in plaats van de huidige norm van 7.500 kg, zodat cliënt per gehouden melkkoe 2,6 kg fosfaat meer moet hebben. Dat betekent een schade van circa € 85.000,- (!). Anders gezegd: op basis van de voorgestelde ontwerpregeling moet cliënt op basis van het thans voor haar bedrijf geldende fosfaatrecht 13 koeien inleveren.

De keerzijde van die medaille is uiteraard dat cliënt te weinig rechten heeft ontvangen en in zoverre aanspraak maakt op herziening van de eerdere fosfaatbeschikkingen cq gegrondverklaring van haar nog lopende bezwaarschrift. Cliënt heeft immers gelet op de huidige inzichten, indien en voorzover u daar onverkort aan vasthoudt, recht op een hoger fosfaatrecht omdat de dieren blijkbaar in uw visie meer fosfaat produceerden dan destijds werd verondersteld. Van belang daarbij is dat de wet van kracht is geworden op 1 januari 2018, welke datum minder dan drie jaar is geleden ten opzichte van nu (zie het advies van de CDM om uit te gaan van de landelijk gemiddelde melkproductie en het gemiddelde ureumgehalte over een periode van drie jaar). De fosfaatbeschikkingen zelf dateren nog van later datum, zodat de conclusie moet zijn dat die allen niet juist zijn (uitgaande van de juistheid van uw visie) en dus aanpassing behoeven gelet op de huidige inzichten over de productie destijds. Overigens is uiteraard ook deze driejaarstermijn arbitrair: de wet grijpt terug op 2 juli 2015, maar gelet op inzichten die er in 2018 klaarblijkelijk hadden moeten zijn en zeker nu, luidt de conclusie dat ook die peildatum van 3 a 4 jaar geleden niet uit zou gaan van juiste productiecijfers.

Naar het oordeel van cliënt is dit alles dit niet mogelijk en is dit ook in strijd met het systeem van de Meststoffenwet, meer in het bijzonder het stelsel van fosfaatrechten. Het stelsel van fosfaatrechten koppelt voor wat betreft de hoogte van het fosfaatrecht uitdrukkelijk aan bij een peildatum 2 juli 2015 en de melkproductie die op dat moment op die peildatum op basis van de bijlage bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet plaatsvond. Anders gezegd: het stelsel van fosfaatrechten hanteert zowel waar het betreft het aantal dieren als de daaraan gerelateerde melk- en fosfaatproductie een momentopname. Het kan uiteraard niet zo zijn, met name niet als dat zoals in het geval van cliënt een aanzienlijke aantasting van het vermogensrecht betekent, latere aanpassingen van één van deze factoren direct leidt tot een lager recht. In feite vindt daarmee met terugwerkende kracht een aanpassing plaats van het toegekende fosfaatrecht op de bewuste

peildatum. Terugwerkende kracht, zeker niet als die gepaard gaat met een aantasting van toegekende rechten, is uiteraard niet mogelijk. In dat geval moet, zo volgt ook uit het voorgaande, ook het fosfaatrecht alsnog worden gecorrigeerd.

Naast het verbod van terugwerkende kracht heeft vanzelfsprekend te gelden dat hiermee in feite de leer van de formele rechtskracht wordt doorkruist. Cliënt heeft een fosfaatrecht toegekend gekregen, welk fosfaatrecht uitdrukkelijk is gebaseerd op een bepaalde berekeningssystematiek. Die berekeningssystematiek maakt onlosmakelijk deel uit van het bewuste besluit en dat besluit heeft formele rechtskracht gekregen, althans formele rechtskracht waar het betreft de productie. De voorgestelde ontwerpregeling doorbreekt de formele rechtskracht, hetgeen vanzelfsprekend niet toegestaan is.

III. *Belangenafweging*

In de derde plaats is cliënt van oordeel dat met de voorgestelde ontwerpregeling geheel voorbij wordt gegaan aan het bedrijfsbelang van cliënt. Het hoeft geen nader betoog dat het inleveren van 13 koeien een aanzienlijke aantasting betekent van het bedrijf van cliënt. Hier is naar het oordeel van cliënt dan ook zonder enige twijfel sprake van ongeoorloofde regulering van eigendom als bedoeld in artikel 1 EP. Subsidiair stelt cliënt zich uitdrukkelijk op het standpunt dat sprake is van strijdigheid op dit onderdeel van de regeling met algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel (zie hiervoor onder I), alsook het beginsel van rechtszekerheid, zie het gestelde hiervoor over formele rechtskracht en berekeningssystematiek, alsook het vertrouwensbeginsel en evenredigheid. Op deze manier en aanpassing van normen wordt immers de rechtszekerheid van burgers en bedrijven op onaanvaardbare wijze aangetast. Cliënt heeft al de nodige klappen te verduren gekregen als het gaat om het fosfaatreductieplan en de fosfaatrechten (deze stukken en het daarop betrekking hebbende schaderapport is u ook bekend), en daar komt thans deze discussie over de aanpassing van de excretienormen bovenop. Dit is voor cliënt onaanvaardbaar. Wegens aantasting van deze rechtsbeginselen kan de ontwerpregeling eveneens niet in stand blijven.

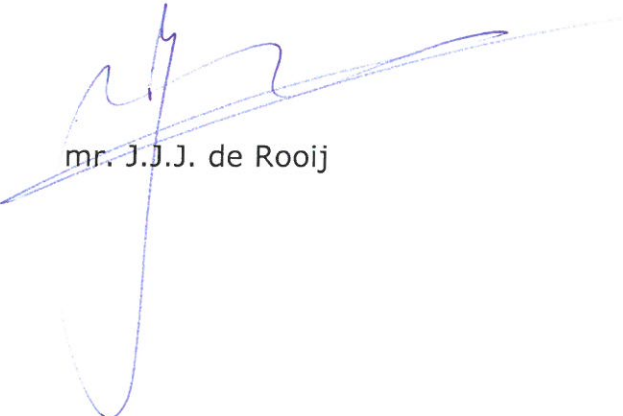
Het is uiteraard bovenop de effecten die zich reeds hebben voorgedaan, ten aanzien waarvan u overigens bekend bent, aangezien de bedrijfseffecten uitvoerig in kaart zijn gebracht in het kader van de bezwaarprocedures bij RvO, niet aanvaardbaar dat er nog eens een fors aantal koeien moeten worden ingeleverd. De bedrijfseconomische effecten zijn doordoor voor het bedrijf niet langer draagbaar, hetgeen ook blijkt uit de door cliënte ingebrachte stukken waar cliënte naar verwijst en welke u hier als integraal herhaald en ingelast dient te beschouwen. Mocht u daar behoefte aan hebben, zend ik u die stukken

na, maar ik verwacht u daarmee bekend gelet op de juridische procedures in het kader van de fosfaatrechten.

Conclusie

Gelet op al het voorgaande concludeer ik tot gegrondverklaring van de zienswijze en tot het niet, althans niet ongewijzigd aanpassen van de ontwerpregeling.

Ik verblijf,
met vriendelijke groet,

mr. J.J.J. de Rooij

BIJLAGE 1

Linssen c.s. Advocaten

Postbus 246

5000 AE Tilburg

De wegwijzer naar informatie en diensten van alle overheden

MijnOverheid.nl

actualisatie van bijlage D - excretieforfaits

Deze regeling wijzigt de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet in verband met een integrale actualisatie van de excretieforfaits in bijlage D en de aanpassing van de omschrijving van enkele diercategorieën in Bijlage D.

Consultatie gegevens

Publicatiedatum	17-07-2019
Einddatum consultatie	14-08-2019
Status	Actief
Type consultatie	Ministeriële regeling
Organisatie	Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Onderwerpen	<u>Dieren</u>

Publicatie reacties

Reacties worden gepubliceerd tijdens de loop van de consultatie. Alleen die reacties worden gepubliceerd waarvan is aangeven, door de inzender, dat deze openbaar mogen zijn.

Doelgroepen die door de regeling worden geraakt

Landbouwers, agrarische adviseurs